

Hope College

Hope College Digital Commons

Van Raalte Papers: 1860-1869

Van Raalte Papers

7-25-1860

Letter from Pieter J. Oggel Published in De Hollander

Pieter J. Oggel

Henry ten Hoor

Nella Kennedy

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1860s

The original documents are held in the Holland Museum. This digitized material is intended for personal research/study only. The original documents may not be reproduced for commercial use in any form or by any means, electronic or mechanical, without permission in writing from the [Holland Museum](#).

Recommended Citation

Oggel, Pieter J.; ten Hoor, Henry; and Kennedy, Nella, "Letter from Pieter J. Oggel Published in De Hollander" (1860). *Van Raalte Papers: 1860-1869*. 84.

https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1860s/84

This Book is brought to you for free and open access by the Van Raalte Papers at Hope College Digital Commons. It has been accepted for inclusion in Van Raalte Papers: 1860-1869 by an authorized administrator of Hope College Digital Commons. For more information, please contact digitalcommons@hope.edu.

Wednesday, 25 July 1860

Holland, Michigan

Rev. Pieter J. Oggel, writing from Pella, Iowa, on June 25, is engaged in polemics with a Mr. B. Ploeg who made charges about "Sunday schools, Sunday school booklets and Hymns." Oggel wonders how he can be against hymns when he does not read English and therefore cannot know the words of the hymns. Oggel defends hymns for their spiritual and poetic value. Ploeg also claimed that the Sunday school materials did not teach Reformed doctrine. Oggel really takes Ploeg to task for his opposition in these matters. Oggel's letter was published in *De Hollander* on the above date.

In Dutch; translated by Dr. Henry ten Hoor; revision by Nella Kennedy, March, 2006.

Original in the collection of the Holland Historical Trust, Joint Archives of Holland at Hope College.

DE HOLLANDER, Wednesday, July 25, 1860

I have said it before and repeat it here that writing in the newspaper about ecclesiastic matters is to be discouraged. But what has been most recently said about Sabbath Schools, Sabbath School booklets and hymns must be answered. One cannot allow the good to be slandered, but ought to defend it. There I *can* and *may* not be silent.

Speaking now becomes more necessary because if nothing would be said to the members of the congregation about all the charges which are brought up, they soon would think that nothing *can* be brought up and that matters were really in a bad state, and this fortunately is not the case.

Hymns are mentioned. First a word about this. If the hymns of our church were the same as those of the church in the Netherlands, I would keep silent. I would not like to take on the defense of that volume as it is. I would not like to bow my neck under a yoke by which I would be *compelled* to have hymns such as those to be sung. But people are not so foolish that they would accuse us of having accepted here that which was rejected in the Netherlands. Can you read English? If not, then keep still about the hymns, for judging what you don't understand makes you laughable among people and guilty before God! If you can, read them and do so without bias. J. Bijlsma said recently that he ranked them lower than those of the Netherlands Reformed Church. I don't think so. I find my life in them. I like poems very much. I love those of Schutte, Lodenstein, Groenewegen, Pa Winckelman, Willemsen and others, as well as the hymns of the Reformed Church. They touch the core of the spiritual life and speak the language of the poor sinner's heart. I find there that precious "nothing but Christ and his righteousness" so comfortingly expressed:

Nothing in my hand I bring,
Simply to the cross I cling

But now something else. I declare here openly that I recognize those hymns as the sound expression of the doctrine of our church. They cannot express better the feelings of the Reformed Church about the Trinity, God's perfection (also his righteousness), eternal, omnipotent election, the full payment and complete forgiveness, the necessity of rebirth, man's impotence, the justification by faith and such other fundamental doctrines. And *therefore* I love them. The doctrine of the Reformed Church, in which I was instructed since childhood and by which through God's grace I found my life, becomes more dear to me day by day. Until my death I hope to remain faithful to her. I am concerned with *truth* and that's why I address this question. Publicly I request Mr. Ploeg (whose writings caused me to take up the pen)

“that he point out with particulars, rather than with generalizations, which hymns of our church conflict with the doctrine as expressed in the Forms of Unity, and further, that he direct us to the Sabbath School booklets that teach another doctrine than the Reformed one, yes, [direct us to the] ones where there is even the mere hint of Romanism (something of which Americans otherwise are very averse) and show us which booklets they are.”

I thought that Br. Ploeg did not know English. Now I see the opposite through his judgment of the hymns and Sabbath School booklets. All honest and truth-loving people may expect an answer to the above request from him.

This is no polemic for which this honorable gentleman says he is unqualified, which I heartily believe, but this is *to prove with examples what he has said*. I ask this, because, if P. cannot *prove* what he has said, sincere people will pay little attention to what he has to *say*. I could say that...well, what can a person not *say*! But proof must be demonstrated. And on the other side, if it is true what P. *says*, it would not be enough for me that there is a little piece in the paper, which as soon as it is read, is torn up or laid aside. No, if matters are such as P. suggests, then it would be time for us to do something besides writing in DE HOLLANDER; time for toiling in prayer. Or does Br. Ploeg think that he *alone* loves the souls of children? No, thank God! When it comes to the salvation of the next generation, there will be those who are willing to get into the harness, and I hope through God's grace to become worthy to be one of them. And therefore I repeat: Show with examples which unreformed feelings are expressed in the hymns and Sabbath School booklets, and then let us see what we have to do. Ploeg makes accusations (as he writes, out of *love for the upcoming generation* and not out of love for his own notions), that church doctrine especially is rated so low in the Sabbath Schools that it is no longer noticeable. For that manner should he not submit that to the consistory in Holland since the brethren would like to hear him, and they, I trust, will be faithful in dealing with P. according to God's word and our church order if he continues to fall short in justifying his behavior so that evil will be opposed. The watchword for these days [however] is "Tell it in Gath, announce it in the streets of Ashkelon." The miserable condition of this place [Holland] must be very great, for P. probably did not get acquainted with *many* Sabbath Schools. I had intended to add something to this about the singing of hymns themselves, but this piece is already long enough. Maybe I will do so later. And so with this: *full stop*. "He that troubleth you shall bear his judgment, whosoever he be." [Gal. 5:10b]. I am sorry to meet B. Ploeg on such a ground, because I love him in truth. Now that he entered that ground, I have to resist him publicly as Paul did with Peter, two men with rather more weight than Ploeg and

P. J. Oggel

Pella, June 25, 1860

[Translation: Henry ten Hoor; revision: Nella Kennedy,
March 2006}

and show us which booklets they are."

I thought that Br. Ploeg knew no English. Now I see the ^{opposite} contrary by this judgment of the Hymns and ^{Sabbath} Sunday school booklets. All ^{these} the ^{honest} righteous and truth-loving ^{people} may expect an answer to the above request from him.

This is no polemic for which ^{this honorable gentleman} his honor says he is unqualified ^{to prove} for, which I heartily believe, but this is proof with examples of what he has said. I ask this, because, if P. cannot PROVE what he has said, ^{serious} people will pay little attention to what he SAYS. I could say that. . . . yes, ^{what} a ^{can a} person ^{not} can SAY anything! But proof must be demonstrated. And on the other side, if it is true what P. SAYS, it would not be enough for me that there ^{is} was a little piece in the paper, which as soon as it ^{is} was read ^{is} was torn up or laid aside. No, if ^{such} matters are as P. ^{suggests} imagines then it would be time for us to do something besides writing in The Hollander; time for struggle in prayer. Or does Br. Ploeg think that he ALONE loves the souls of children? No, thank God! When it comes to ^{benefit} the ^{of the next generation} salvation, there will be those ^{some} willing to get into harness, and I hope through God's grace to ^{become worthy} be recognized ^{to be} as one of them.

And therefore I repeat: Show with examples which unreformed feelings are expressed in the Hymns and ^{Sabbath's} Sunday school booklets,

and then let us see what we have to do. For that matter, the ^{as he writes for his love for the upcoming generation & not out of love for} accusations ^{pleas} ^{his own notions} ^{accusations} (for the watchword is for these days: "Tell it in Gath; announce

it in the streets of Ashkelon") that ^{which} doctrine especially is ^{rated lower} neglected in the ^{Sabbath's} Sunday schools, that it is no longer ^{noticeable} evident.

For that matter should he not submit that the contrary in Hollander since the brethren would like to hear him if they, as I trust, will

the Reformed Dutch Church. They touch the core of the spiritual life and speak the language of the poor sinner's heart. I find there that dear "nothing but Christ and his righteousness" so comfortingly expressed:

Nothing in my hand I bring,
Simply to the cross I cling.

But now something else. I declare here openly that I recognize those Hymns as ^{the} a sound expression of the doctrine of our church. They can ^{not} very well ^{believe} express the feelings of the Reformed Church about the Trinity, God's perfection (also ^{his} Righteousness), the eternal, ^{omnipotent} free election, the full payment and complete forgiveness, the necessity of rebirth, man's ^{impotence} weakness, the justification by faith and such other fundamental doctrines. And THEREFORE I ^{love} commend them. The doctrine of the Reformed Church, in which I was instructed since childhood and by which through God's grace I ^{found} might find my life, becomes more dear to me day by day. Until my death I hope to remain faithful ^{to her} I am concerned with TRUTH and that's why I address this question. Publicly I request Mr. Ploeg, whose writings caused me to take up the pen,

"that ^{with} particulars rather than generalizations he ^{point out} show which Hymns of our Church conflict with ^{the} our doctrine as expressed in the Forms of Unity,

And further,

That he ^{direct} point us to the ^{Sabbath} Sunday school booklets that teach another doctrine than the Reformed one, yes, ^(direct us to the) in which ones there is ^{even} the mere hint of Romanism, something ^{if} which Americans ^{very} reject, otherwise ^{adverse} are ^{adverse}

De Hallander,
25 July 1860

Writing in the ^{my} Newspaper about ecclesiastical matters -

- I have said it before and repeat it here -- is to be discouraged. But what ^{has been} is most recently said about ^{Sabbath school} Sunday schools, ^{Sabbath} Sunday school booklets and ^H Hymns must be answered.

One cannot allow the good to be slandered, but ought to defend it. Therefore I CANNOT and MAY not be silent.

Speaking now becomes more necessary because ^{if nothing would be said} to the members of the congregation ^{about} so opposed to all the charges which are brought up, ~~nothing is said~~ and they soon would think that nothing CAN be brought up and that matters were really in a bad state, and this ^{unhappily} luckily ~~is~~ not the case.

Hymns are mentioned. First a word about this. If the ⁱⁿ Hymns of our Church were the same as those of the ~~Netherland~~ ^{in the Netherlands} Church, I would keep silent. I would not like to take ^{on myself} the defense of that ^{volume} bundle as it ^{is} lies there ~~on myself~~. I would not like to bow my neck under a yoke by which I would be ^{compelled} DUTY BOUND to allow hymns such as ^{etc} this to be sung. But people are not so foolish but that they ^{would} may finally accuse us of having accepted here that which was rejected in the Netherlands. Can you read English? If not, then keep still about the ^H Hymns, for judging what you don't understand makes you laughable among people and guilty before God! If you can, read them ^{I do so unbiased} through one time without prejudice. J. Bijlsma said recently that he ranked them lower than those of the Netherlands Reformed Church. I don't think so. I find my life in them. I like poems very much. I ^{love} commend those of Schutte, Lodenstein, Groenewegen, Pa Winckelman, Willemsen and others as well as the ^H Hymns of

P. should, if he writes out of love for the upcoming generation,
and not out of love of his own ideas, submit to Classis *of*
Holland (where the misery must be very great; for has P. become
acquainted with MANY Sunday schools?) where the Brothers will
hear him with pleasure, as they, as I trust, will also be
faithful to treat P. according to God's word and our Church Order
in case he fails to justify his complaint, so that the bad may
be resisted. I had meant to add something to this about singing
Hymns, but this piece is long enough. Perhaps I will do that
later. So here a period. "He who disturbs you will bear the
judgment, whoever he is!" I am sorry to meet B. Ploeg, whom
I truly love, on such terrain. Now that he has declared
himself, I must oppose him publicly as Paul opposed Peter, two
men of more importance than Ploeg and

P.J. Oggie

Pella 25 June 1860

Tr: H. ten Hoor

HOLLANDER.

HOLLAND, MICH., WOENSDAG, 25 JULIJ, 1860.

NO. 49

INGEZONDEN STUKKEN.

Voor de Hollander.

Het geschrift in de Courant over kerkelijke zaken—ik heb dat reeds vroeger gezegd en herhaal het hier—is af te keuren. Maar hetgene in den laatsten tijd gezegd is omtrent Sabbath-schoolen, Sabbath-schoolboekjes en Gezangen, moet beantwoord worden. Men mag het goede niet laten lasteren, maar behoort het te verdedigen. Daarom kan of mag ik niet zwijgen.—Te meer wordt spreken in behoefte, omdat de leden der Gemeente, zoo tegenover al de beschuldigingen, die worden ingebracht, niets gezegd werd; spoedig denken zouden, dat er niets kon worden ingebracht, en de zaken werkelijk niet goed stonden, en dit is gelukkig het geval niet.

Men spreekt van de Gezangen. Hieromtrent eerst een woord. Indien de Gezangen onzer Kerk gelijk stonden met die van de Nederlandsche Kerk, ik zou zwijgen. Niet gaarne zou ik de verdediging van dien bundel, gelijk hij daar ligt, op mij nemen. Niet gaarne zou ik mijnen hals buigen onder een juk, waardoor ik verplicht werd, Gezangen, en wel zulke, te laten zingen. Maar men zij toch niet zoo dwaas, dat men ons te laste legt, dat wij hier hebben aangenomen, wat wij in Nederland verworpen hebben. Kunt gij Engelsch lezen? Zoo niet, och, zwijgt dan over de Gezangen, want oordeelende over hetgene gij niet verstaan kunt, maakt gij u betachelijk voor menschen en schuldig voor God! Zoo ja, leest ze eens door en doet het onbevooroordeeld. J. Bijsma zeide onlangs, dat hij ze beneden die van de Ned. Herv. Kerk stelde. Bij mij is het anders. Ik vind mijn leven in dezelve. Ik hou veel van gedichten. Ik bemis die van Schutte, Lodenstein, Groenewegen, Pa Winckelman, Willemsen en anderen, maar evenzoo de Gezangen van de Ref. Dutch Church. Zij raken de kern aan van het geestelijke leven en spreken de taal van het arm zondaars hart. Ik vind er dat dierbare "niets dan Christus en Zijne gerechtigheid" zoo zalvend in uitgedrukt.

Nothing in my hand I bring,
Simply to thy cross I cling.

Maar nu iets anders. Ik verklaar bij dezen openlijk, dat ik die Gezangen erken als de zuivere uitdrukking van de leer onzer Kerk.—Zij kunnen aangaande de Drieëenheid, Gods volmaaktheden, (ook Zijne Rechtvaardigheid) de eeuwige, vrijmachtige verkiezing, de voldoening en verzoening, de noodzakelijkheid der wedergeboorte, 's menschen onmacht, de rechtvaardiging door het geloof en dergelijke fundamentele leerstukken niet beter de gevoelens der Gereformeerde Kerk nitdrukken. En daarom bemis ik ze. De leer der Geref. Kerk, in welke ik van kindsbeen af onderwezen ben, en waarin ik door Gods genade mijn leven mocht vinden, wordt mij van dag tot dag meer dierbaar. Tot aan mijnen dood toe hoop ik haar getrouw te mogen blijven. Om waarheid is het mij te doen,

P. zeker ook geene kennis genomen?) terwijl de Broeders hem gaarne hooren zullen, gelijk ze, naar ik vertrouw, ook wel getrouw zullen zijn, om P. naar Gods woord en onze Kerkerode te behandelen, indien hij in gebreke blijft zijn gedrag te rechtvaardigen, opdat het kwaad worde tegengewerkt. Ik had gemeend, hier nog wat bij te voegen over het Gezangen-zingen zelf, maar dit stuk is al lang genoeg. Misschien doe ik het later. En hiermede *punctum*. "Die U ontmoet, zal het oordeel dragen, wie hij ook zij!" Het spijt mij B. Ploeg, dien ik in waarheid lief heb, op zulk terrein te ontmoeten. Nu hij er zich op begeven heeft, moet ik hem tegenstaan in het openbaar, zoo als Paulus het Petrus deed; twee maanen, van vrij wat meer gewicht dan Ploeg en

P. J. OGGEL.

Pella 25 Junij 1860.

Voor de Hollander.

Zij Stikken.

Mr. Doesburg!

Indien het u goedgeeft om de onderstaande regelen in uw geëerd blad te plaatsen, zal dit mij tot genoegen zijn.

In de *Nieuwsbode* van 6 Junij l.l. zag ik een stuk geplaatst onder den bovenstaanden titel, hetwelk bijzonder mijne aandacht trok. Bij de lezing en herlezing van het stuk, in verband met deszelfs titel, kwam het mij voor, dat de toepassing zeer onjuist was; want, indien er sprake kan zijn van *stikken*, dan stikt de Bode zelf in zijne

Bij den aanvang van het stuk wordt andermaal (gelijk in een vorig nummer is opgemerkt) in herinnering gebracht, dat de heer Seward, door de terzijdezetting als kandidaat voor het presidentschap te Chicago, bevelidig is geworden tegen eene gewisse nederlaag te ontmoeten, ten gevolge van sommige Staten, die hem vijandig waren, terwijl de heer Abram Lincoln in zijne plaats gesteld is geworden.

Dan vervolgt hij met de Demokraten scherp door te halen over hun geschreeuw, dat, namelijk, de nu benoemde kandidaat, de heer A. Lincoln, geen gevaarlijke tegenpartij zal zijn, tegen den (De schrijver wist nog niet, dat Stephen A. Douglas benoemd was.) nog altijd te benoemen kandidaat der Demokratische partij, hoewel zij niets kunnen aanmerken op den heer A. Lincoln, dan dat hij geen genoegzame opvoeding heeft genoten in de staatszaken.

Vervolgens wijst hij op een voorbeeld in Generaal Jackson, die maar soldaat en toch een zeer geroemd Prezident was; ja, zelfs de vader der Democratie genoemd wordt, door de Demokraten. De Bode denkt: als zij nog een aansje schaamte in hun lijf had, zouden zij voorzeker wel blozen bij dit voorbeeld. Verder nit hij den wensch, dat zij niet zullen slagen, om, gelijk in het jaar 1856, de natie weder zulk een grooten staatsman op den nek te geven.

En eindelijk tracht hij alle bekommering weg te nemen tegen het bedrog der Demokraten; en, indien er nog iets mogt overblijven bij sommige, die worden naar een spreekwoord heen gewezen:

en zijn geroepen om hem wil vrij en zuiver te drukken bij de stemmen, en wel met een still geest, gedachtig aan het spreekwoord van Bode. Ofschoon hij het maar gebruikt om z doel te bereiken, wenschen wij het te gedenken als eene waarheid, die voor zeker doorgaat; do ten allen tijde en in beide partijen. De Bode denkt, dat hij zeker is, als het maar de man van zijne partij. Doch wij erkennen, dat l gevaar, dat nu wordt opgemerkt in Prezide Buchanan, even groot is voor den toekomstige welke verwachting er ook zij moge van de kandidaten. Niet, dat wij den Bode vertrouwen het beoordeelen van den eigenwoordigen Prezident; want, wie overdrijft in het eene, doet l ook in het andere, en vergeet zijn eigen spreekwoord, door dat hij de regering van het volk scheidt en daarom zoo geteet is, als de Prezident iets doet, dat niet goed is, of wanneer e ander denkt, dat hij het beter kan.

De regering met het volk is toch een geheel zoodat de Prezident is als de arm der natie, o het bewind voert, doch ondersteund moet worden door het gebed. En daarom moet hij de naam wezen-persoon zijn door den wil des volks. l volkswil, door God bestuurd, brengt de perso aan het licht. En waar die erkenteris in l hart ontbreekt, daar wordt het gebed verberd. En men onttrekt zich aan het kwaad dat somtijds geschiedt, door den eeten Prezident te beleedigen en een ander te vergoden of verheffen boven de maat.

De regering, toch, is een dagelijksche betragtting in de donkere toekomst: alzoo is ook gebed eene dagelijksche oefening, waardoor verstand der regeringspersonen bestuurd worden. Daarom mag men niet overdrijven in partije maar letten, of de door God verkoren staatsman, tot dien stoel van eer verheven wordt. waarheid in het bedoelde spreekwoord w borgt niet het verstand in den Prezident v den tijd van 4 jaren; maar in elk geval, voorkomt ter behandeling, handelt de geb natie door hem, en deelt alzoo in den zegen het welvaren, maar kan evenzeer oordeel en s ondergaan door de verkeerde stappen der h geplaatste personen.

Het eenige en voornaam, dat wij hebben betrachten is dus niet elkander te bevechten partij; maar te onderzoeken welke de welv gende wil is van Hem, die ons dit dierbare der aarde gaf tot een tevlugtsoord der vol om met een goed geweten te leven als in nieuw vaderland op aarde.

Pella, 23 Junij, 1860.

Een paar Indiëns.

Het land, zegt de *Detroit Free Press*, s de meest buitengewone politieke kampstrijd te gaan. Het is niets vergroot, wanneer zeggen, dat het meer waarschijnlijk is, dat d van het duurzaam bestaan der Unie afhang Twee sektionele nominaties (Breckinridge en coln) zijn er gedaan, en, tusschen deze t staat de nationale demokratische benoeming Stephen A. Douglas, den apostel van het stekel der rege, dat iedere burgerlijk gem

BARBE
Holland, Mich.
 rlei Meubelen, als: Kabi
 e soort, Bureaux, en Kas-
 ti grootte, Tafels met en
 ante. Stoelen van differen-
 anten van onderscheiden
 id in zijne lijn.
 en te maken voor zeer lage
 rlei produkten kan beta-

vinde men in de oude
 ar men, benevens bij ve-
 arikaat kan te zien krij-

ALF STOOR.

SPRIETSMA.
 - en schoenenwinkel schuin
 oor, waar zij maken of ge-
 en ledere schoeisel voor
 naam werk staan zij in, en
 orders, Tarwe, Huiden,

aanbeveling van de Boeren
 46y1

W. E. DOWD,
Verloskundige,
 gevestigd hebbende, bies-
 ten in de Kolonie aan.—
 Noord Holland en Overijsel
 dagen: Maan- en Vrij-
 uet; Woensdag te Noord
 en Donderdag te Overijsel.
 kan men ons vinden in onze
 Co.'s Store.

EBOER,
Verloskundige.
 in het nieuwgebouwde huis
 de Holland drukkerij.
 k is altijd voorhanden een
 van Onvervalschte Medicijn-
 ent Medicijnen, welke hij te-
 lizen zijnen Landgenooten
 een aanbiedt.
 Woensdag te Zeeland zijn, bij

1859.

W. TAYLOR,
z. voor Ottawa
nty.
 egenwoordige, bij den Coun-
 Grand Haven. Papieren en
 geregt te bezorgen door Mr.
 f door Mr. H. BROUWER te
 ge afdoening ondervinden.
 sten en derden Maandag van
 ice adres is:
 Ottawa Co., Mich.

& STRENG,
 gbord- en Ornament-Schil-
 Kamerbehangers, en verder
 behoort, als houtnaboetsing,
 llerlei fijn schilderwerk, als-
 met standolie.
 an een ieder en hopen ieder
 doen en voor redelijke prij-
 insover Zalsman, Slenk en

UPELL,
Tuigmaker.
 g gevestigd hebbende, regt
 van L. & R. SCHADDELEE,
 e lijn van bezigheid, tegen
 ledereburgers aan.
 agd en prijsdes werks.

EN BERG,
Verloskundige
tsland.

Maar nu iets anders. Ik verklar bij dezen
 openlijk, dat ik die Gezangen erken als de zu-
 vere nitdrukking van de leer onzer Kerk.—
 Zij kunnen aangaande de Drieëenheid, Gods
 volmaaktheden, (ook Zijne Rechtaardigheid)
 de eeuwige, vrijmachtige verkiezing, de voldo-
 ening en verzoening, de noodzakelijkheid der we-
 dergeboorte, 's menschen onmacht, de rechtaar-
 diging door het geloof en dergelijke fundamen-
 teele leerstukken niet beter de gevoelens der
 Gereformeerde Kerk nitdrukken. En daarom
 bemin ik ze. De leer der Geref. Kerk, in welke
 ik van kindsbeen af onderwezen ben, en waarin
 ik door Gods genade mijn leven mocht vinden,
 wordt mij van dag tot dag meer dierbaar. Tot
 aan mijnen dood toe hoop ik haar getrouw te
 mogen blijven. Om waarheid is het mij te doen,
 en daarom kom ik nader. Openbaar verzoek
 ik Br. Ploeg, wiens schrijven mij de pen deed
 opvatten,

“dat hij niet met machtspreuken, maar in
 bijzonderheden aanwijze, welke Gezangen
 onzer Kerk strijden met de leer, nitgedrukt
 in de Formulieren van Eenigheid.
 En verder,
 dat hij ons de Sabbathschoolboekjes, die
 eene andere leer leeren dan de Gereformeerde,
 ja in welke zelfs de tint is van Romanisme,
 iets waarvan de Amerikanen anders zeer afkeerig
 zijn, aanwijze en ons toone welke boekjes het
 zijn.”

Ik meende dat Br. Ploeg geen Engelsch kende.
 Nu zie ik uit zijn oordeel over de Gezangen en
 Sabbathschoolboekjes het tegendeel. Alle op-
 rechten en waarheidlievenden mogen van hem
 antwoord verwachten op het bovenstaande ver-
 zoek.

Dit is nu geen polemiek, waartoe ZED zegt
 onbekwaam te zijn, dat ik van harte geloof,
 maar het is bewijzen met voorbeelden wat hij
 gezegd heeft. Ik vraag dit, omdat, indien P. niet
 kan bewijzen wat hij gezegd heeft, oprechten
 zich dan ook aan zijn zeggen weinig gelegen zul-
 len laten liggen. Ik kon wel zeggen, dat...
 ja, wat kan een mensch, al niet zeggen! Maar
 bewijzen moeten geleverd worden. En aan de
 andere zijde, mocht het waar zijn, wat P. zegt,
 dan zou het mij niet genoeg zijn, dat daar een
 stukken in de Courant staat, die wanneer zij ge-
 gelezen is, wordt verscheurd of weggelegd.—
 Neen, als de zaken zoo stonden, gelijk P. ze
 voorstelt, dan werd het tijd voor ons, om wat
 anders te doen dan in de Hollander te schrij-
 ven; tijd om te strijden in den gebede. Of
 denkt Br. Ploeg, dat hij alleen de zielen der
 kinderen lief heeft? Neen, Gode zij dank! als
 het op het heil van het opkomende geslacht
 aankomt, zullen er wel zijn, die het barnas willen
 aantrekken, en ik hoop door 's Heeren genade
 verwaardigd te worden, er één van te mogen
 zijn. En daarom herhaal ik: Wijs met voor-
 beelden aan, welke ongereformeerde gevoelen
 worden nitgedrukt in Gezangen en Sabbat-
 schoolschoolboekjes, en laat ons dan zien, wat ons
 te doen staat. Overigens de beschuldiging (want
 de leus is tegenwoordig: “Verkondigt het te
 Gath; boodschapt het op de straten van Aske-
 lou”) de beschuldiging, dat de Kerkleer, voor-
 al in de Sabbathscholen zoo wordt achternitge-
 steld, dat ze niet meer op te merken is, behoort
 P., zoo hij schrijft wil liefde voor het opkomende
 geslacht, en niet uit liefde voor zijne eigene denk-
 beelden, in te dienen bij den kerkeeraad te Hol-
 land, (waar ter plaatse de ellende zoo groot
 moet zijn; want met vele Sabbathscholen heeft

hoewel zij niets kunnen aanmerken op den heer
 A. Lincoln, dan dat hij geen genoegzame op-
 voeding heeft genoten in de staatszaken.

Vervolgens wijst hij op een voorbeeld in Ge-
 neraal Jackson, die maar soldaat en toch een
 zeer geroemd Prezident was; ja, zelfs de vader
 der Democratie genoemd wordt, door de Demo-
 kraten. De Bode denkt: als zij nog een aasje
 schaamte in hun lijf had, zouden zij voorzeker
 wel blozen bij dit voorbeeld. Verder nit hij
 den mensch, dat zij niet zullen slagen, om, gelijk
 in het jaar 1856, de natie weder zulk een grooten
 staatsman op den nek te geven.

En eiudelijk tracht hij alle bekommering weg
 te nemen tegen het bedrog der Demokraten; en,
 indien er nog iets mogt overblijven bij sommige,
 die worden naar een spreekwoord heen gewezen:
 “Wie het souvereine volk een staatsman geeft,
 die geeft het ook het verstand,” welk spreek-
 woord hier, in Amerika, ook vooral geldt bij
 zoovele stemmingen.

Met voorbijgaan van vele scheldwoorden, is
 dit de korte inhoud van het stuk, en daarin is toch
 niets beschamens voor de partij, die bestreden
 wordt, maar zij wordt veel eerder geregtvaardigd.

De aanmerkingen op den heer Lincoln wor-
 den niet betwist of wederlegt, maar vergoed door
 het voorbeeld van Generaal Jackson, en daar
 door tevens toegestaan en erkend waarheid te
 zijn. De heer Lincoln wordt dus niet gelaakt
 door de Demokraten, maar naar waarheid be-
 oordeeld. De Demokraten zeggen: de heer
 Lincoln heeft geen genoegzame opvoeding ge-
 noten, om aan het hoofd der natie te staan; de
 Bode zegt Gen. Jackson had nog minder en was
 zeer goed; en daarin is het aangehaakte spreek-
 woord waarheid bevonden: “wie het souvereine
 volk een staatsman geeft, geeft het ook het
 verstand.”

Dit voorbeeld zou waarlijk snedig zijn, ware
 de thans fungerende Prezident met deszelfs stem-
 ming niet angeroerd; doch in dien grooten
 staatsman schijnt het vertroostende spreekwoord
 niet bevestigd te zijn. Naar het oordeel der
 Bode, verkrijgt Prezident Buchanan niet, waar-
 mede hij ons troost in den heer Lincoln. Mag
 dat nu geen stukken in de rede genaamd worden,
 als wij zulke tegenstrijdige zaken in één hoofd
 vereenigd zien? Dat in het heden miskend
 wordt, kan dat troosten voor de toekomst? Van
 wien wij den Heer Buchanan ontvingen, zullen
 wij niet van dienzelfden gever den toekomstigen
 Prezident verwachten? Maar neen, de Bode is
 niet regtvaardig; zij wil wel waarheid in magt-
 spreuk, maar niet naar het regt. Naar het
 voorbeeld, in Gen. Jackson aangewezen, zou een
 gemeen soldaat den besten Prezident maken.
 Doch, wie zal dit kunnen toestemmen? Maar
 neen, Gen. Jackson was de uitgedrukte wil van
 de Natie, en dat is de zaak, die de Demokraten
 doet hopen op overwinning, dat de heer Seward
 den heer Lincoln ver overtreft in de Republikein-
 sche partij, zijnde meer populair.

Indien de schrijver in de Bode nog schaamte
 bezit, zal hij wel blozen bij eene ernstige nalezing
 van zijn stuk, en gevoelen, dat hij door zoo te
 drijven zijn eigen glazen in slaat. Als ook de
 nitdrukkingen van zwadder en uitbraking be-
 morsen maar het blad en bezoedelen den spre-
 ker. De Bode is evenwel niet te tellen onder
 de zinnelijkste nieuwsbladen. Neen, het Neder-
 landsche volk moet beter onderrigt hebben, zul-
 len zij hun aanzien en eer behouden in Amerika.
 Alle vrije burgers in deze Republiek, kunnen

partij; maar te onderzoeken welke
 gende wil is van Hem, die ons di-
 der aarde gaf tot een toevlugtsoo-
 om met een goed geweten te
 nieuw vaderland op aarde.
 Pella, 23 Junij, 1860.

Een paar Indiën

Het land, zegt de Detroit Free
 de meest buitengewone politieke k
 te gaan. Het is niets vergroot
 zeggen, dat het meer waarschijnlijk
 van het duurzaam bestaan der Un
 Twee sektionele nominaties (Brow
 coln) zijn er gedaan, en, tussel
 staat de nationale democratische
 Stephen A. Douglas, den apostel
 stelsel des regts, dat iedere burge
 hare huishoudelijke instellingen v
 leert naar haar eigen zin. Indien
 andere sektionale organisatie slaag
 de elektie in het Huis zal gebragt
 kan niemand voorzeggan, waar
 strijd zal eindigen. Indien Dou
 worde, dan zal de slavernij westl
 men grondslag beslecht zijn, de
 sterkt wezen, het Noorden en Zu
 der als geburen leven en het volk
 ben.

Michigan, zoowel als andere
 aan dezen gewigtigen strijd de
 meer dan dit. Michigan wordt d
 nieuwe Staats-en Countybeamit
 zien. Zal het nu de ontrouwen
 Wij hopen het.

NIET VLEIEND VOOR HET PAUS
 A. Brownson zegt, dat de Rooms
 dit land, moet kwijnen en afneme
 hooger trap van verstandskracht
 zegt, dat zij niet half zo' schielij
 bekeeringen, als vermindert door
 dat zij ook geen hoop heeft, o
 door landverhuizing, te behoude
 dat de Katholieken zich boven d
 in verstands beschaving moesten
 daar is geen heop op; dewijl hun
 pelijke kennis zoo laag is, dat
 boek onder de honderd duize
 2,000 of 2,500 van hen koopers

BRIEVENMAALROOVERS.—De
 van en tot San Francisco wordt
 Indianen, langs de road, aange
 ver is het onveilig. Niet mind
 Indianen hielden zich bij Pyra
 Kol. Hayes en Kapit. Stewart
 man op hen los.

UITVINDING.—Men heeft te
 Long Island eene machine uitg
 te stroopen. Zulke machines
 nog niet noodig. Men heeft bi
 nie) nog geen aal of paling gezi
 dit in een anderen zin meetag op

BLIKSEMFLIEDERS BETER DAN
 nigen tijd geleden, werden, te
 België, in een' 'doorderstorm vij
 den bliksem getroffen. Eene
 van een bliksemvleider, bleef b
 dere veertien, ofschoon wel
 wijwater, heilige relikwieën,
 ken enz., leden veel schade;
 sche priesters en cathedonismu
 als vrijgeleiden beschouwd wer
 werden minder te zijn, dan blik

Rutger Schutte (1708-1784) was a Reformed pastor, serving in various congregations, especially in Amsterdam 1745 until retirement in 1776. He must above all be known as praised as a poet, one of the few exceptions of all the poetizing dominies of the time. He published many collections of poems. His poems included new rhymings of the Psalms, songs from texts from other Bible books, evening- and morning-hymns, songs for the Christian holidays, and a great number of new hymns. A higher quality hymn than heretofore. His hymns were very popular in the congregations (many editions of his hymnbooks). He used Italian melodies for many of his hymns. Etc., etc. He was on the committee for the new rhyming of the Psalms (1773). He was a Cocceian but didn't make much use of their allegorizing in his preaching. He seems to have been orthodox theologically (vs. Deism, at least). Article by R. B. Evenhuis, in *Biografisch lexicon voor de geschiedenis van het Nederlandse protestantisme*, vol. 1, 336-337.

Jodocus van Lodenstein (1620-1677) was a famous Reformed minister of the "Nadere Reformatie." He was pastor in Zoetermeer, Sluis, and Utrecht. He was a student of Voetius, whose pietistically tinted piety and emphasis on the practice of godliness influenced him. He was a friend of Cocceius but opposed him in the controversy about the Sabbath (L. took Voetius' side). He wrote hymns. He was a gifted preacher – and laid heavy emphasis on the necessity of conversion and holy living. See Carl Schroeder for more on him....Etc. As poet he is most known for his "Uyt-Spanningen, behelsende eenige stigtelijke liederen en andere gedigten" (1676; often reprinted). They were hymns to be sung in house meetings. He indicated the melodies to be used, too. He was strongly opposed to using worldly melodies. Opinions divided on the quality of his hymns.... Article by A. J. Onstenk, in *ibid*, vol. 3, 253-255. Materials on him are available in English (e.g., D. Kromminga on the CRC); he's well known.

Johannes Groenewegen (1709-1764) was a Reformed pastor (orthodox and pietistic but not swept away by the revival movement ca. 1750; so in conflict with his consistory...); published (1751) "De lofzangen Israels, waaronder de Heere woond" – a collection of Psalms which were sung in the conventicles, often in the manner of the Genevan Psalms. His better known brother Jacob (1707-1780), also a Reformed church pastor, published them to which Jacob appended six songs of his own composition. The collection was often reprinted – to the present time. Two articles by C. J. J. Clements in *ibid.*, 4:156-159.

Jacobus Willemsen (1698-1780) was a Reformed minister in Zeeland and later teacher (principal) of a Latin school, etc. in Amsterdam. He was a very popular preacher. His poems were much praised during his life (they were mostly occasional poems; rhymed edifying poems – for weddings and funerals...). Article by P. J. Meertens, *ibid.*, 1:430-431.

The only possible identification for "Pa Winckelman" seems to be Jacoba Petronella Winckelman (1696-1761), who is the only Winckelman whose works are in the Koninklijke Bibliotheek (Royal Library) in The Hague. The KB's collections includes virtually all books published in the Netherlands. Jacoba Petronella Winckelman published in Zeeland, mostly occasional (edifying) poems (pietistic). I think that she wrote a poem as an obituary for Jacobus Willemsen – but if that is so, she cannot have died in 1761! These dates could be rechecked in the KB on-line catalogue, if need be. In any case, she seems to be the only possibility to be "Pa Winckelman." Why she was called this is (almost) anyone's guess. My guess is that it was because her friends called her by her middle name (a not too unusual occurrence then, when middle names were somewhat unusual), Petronella (the first and last letters of which are "Pa"), and that she was facetiously (and/or affectionately) called "Pa" because it was still basically a man's world (although Anna Maria van Schuurman was a published pietistic author already in the 17th century in the Netherlands). It should be noted that this was the only person in the list with a "first name" – even though there were no other Winckelmans with whom she might be confused. I also checked Winckelman without the "c" ("Winkelman"); no likely person by that name who appears in the KB catalogue.

Jan Oepkes Bijlsma, a former deacon in the Grand Rapids RPDC congregation, wrote much in *De Hope* about the antecedents of the "Christian Reformed" secession in Grand Rapids in 1855-56; *De Hope*, 23 October 1867; and especially 25 November 1868 and several subsequent issues in December 1868. He had come in 1849 from Menaldumadeel, Friesland; he was a Reformed Seceder then, aged 33. He had signed the protest of four Grand Rapids consistory members (the others being John Steketee, Cz., John Geluk, and Gijsbert Haan) protesting the circulation of Baxter's "Call to the Unconverted" (*Classis Holland Minutes*, 181-182; 5 September 1855), but still seems to have been in the RCA in 1867-68, even though he recognizes its flaws, when he wrote his historical articles.

Notes by Earl Wm. Kennedy, 24 January 2001.

DI